

Ανακοίνωση Νο 14 • Δευτέρα 15 Σεπτεμβρίου 2025

Οι πολλοί παίρνουν ψίχουλα, ενώ οι λίγοι αποκομίζουν δισεκατομμύρια

Τα «μέτρα στήριξης» που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός στη ΔΕΘ δεν είναι τίποτε άλλο παρά **ψίχουλα** από το μεγάλο φαγοπότη των υπερπλεονασμάτων, που προέρχονται από την υπερφορολόγηση μισθωτών και συνταξιούχων και την μείωση των κοινωνικών δαπανών.

Την ώρα που η κοινωνία στενάζει από την ακρίβεια, τα ενοίκια, τους μισθούς πείνας και τη διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, η κυβέρνηση επιλέγει να επιστρέψει μόλις ένα κλάσμα από όσα αφαίρεσε και συνεχίζει να αφαιρεί.

Με υπερπλεόνασμα σχεδόν **8 δισ. ευρώ** μόνο στο πρώτο επτάμηνο του 2025, αντί για ουσιαστική στήριξη, μοιράζονται μόνο **1,76 δισ. ευρώ**. Δηλαδή: για κάθε τρία που παίρνουν από τις τσέπες μας, επιστρέφουν ένα και το παρουσιάζουν ως φιλολαϊκή πολιτική.

Η αλήθεια, όμως, είναι αμείλικτη:

- Οι χαμηλόμισθοι βλέπουν ετήσιες ελαφρύνσεις που δεν ξεπερνούν τα 14–80 ευρώ.
- Οι νέοι καλούνται να κάνουν οικογένεια με «κίνητρα» 20–30 ευρώ τον μήνα, όταν το ενοίκιο μιας γκαρσονιέρας ξεπερνά τα 500 ευρώ.
- Οι συνταξιούχοι με προσωπική διαφορά παίρνουν μικρές ανακουφίσεις, ενώ η ακρίβεια εξαφανίζει την αγοραστική τους δύναμη.
- Την ίδια ώρα απολαμβάνουν πραγματικές φοροελαφρύνσεις, όσοι έχουν υψηλότερα εισοδήματα (πάνω από 40.000 € το χρόνο) ή σημαντικά έσοδα από ενοίκια.

Πρόκειται για μια σκληρή ταξική πολιτική: οι πολλοί παίρνουν ψίχουλα, ενώ οι λίγοι αποκομίζουν δισεκατομμύρια. Οι τέσσερις συστημικές τράπεζες προβλέπεται να ξεπεράσουν τα **5 δισ. κέρδη** μέσα στο 2025, ενώ οι 149 εισηγμένες εταιρείες κατέγραψαν καθαρά κέρδη **11,48 δισ. ευρώ το 2024**, αυξημένα κατά 2,2% σε σχέση με το 2023. Το 2023, 35 αλυσίδες σούπερ μάρκετ εμφάνισαν καθαρά **κέρδη 220,4 εκατ. ευρώ**, αυξημένα κατά 32,5% σε σχέση με το 2022. Την ίδια στιγμή, τα λαϊκά νοικοκυριά βυθίζονται στη φτώχεια, χάνουν τα σπίτια τους από πλειστηριασμούς και ζουν σε μια αγορά όπου τα βασικά αγαθά έχουν μετατραπεί σε είδος πολυτελείας.

Η κυβέρνηση δεν μιλά για ενίσχυση της Δημόσιας Υγείας και Παιδείας, δεν μιλά για πραγματική αντιμετώπιση της στεγαστικής κρίσης, δεν μιλά για περιορισμό των καρτέλ που εκτοξεύουν τις τιμές. Αντίθετα, συνεχίζει στον ίδιο δρόμο: υπερφορολόγηση, πρωτογενή πλεονάσματα για να πληρώνεται το χρέος και παροχές στους λίγους.

Οι πολίτες δεν χρειάζονται κοροϊδία. Χρειάζονται:

- Καθολική απρόσκοπτη, ποιοτική και ασφαλή πρόσβαση στα βασικά κοινωνικά αγαθά (υγεία, παιδεία, ενέργεια, νερό, διατροφή, στέγη, μετακινήσεις)

- Δραστική Μείωση του χρόνου εργασίας σε τριάντα ώρες την εβδομάδα και όχι αύξηση του στις 13 ώρες την ημέρα.
- Αυξήσεις μισθών και συντάξεων που να καλύπτουν το κόστος ζωής.
- Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή (ΑΤΑ) για προστασία από την ακρίβεια.
- Αφορολόγητο στα 10.000 και τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας. Αύξηση των φορολογικών συντελεστών στα κέρδη (π.χ. μερίσματα) και το μεγάλο πλούτο.
- Μείωση ΦΠΑ και φορολογικής επιβάρυνσης στα βασικά είδη.
- Δημόσιο έλεγχο στην ενέργεια και τη στέγη, ώστε να μπει τέλος στην αсуδοσία.
- Ενίσχυση Υγείας και Παιδείας, με ουσιαστική χρηματοδότηση και προσωπικό.

Οι εξαγγελίες και η εικονική πραγματικότητα της ΔΕΘ δεν μπορούν να κρύψουν την πραγματικότητα. Οι εργαζόμενοι δεν έχουμε ανάγκη από ψίχουλα, αλλά από δικαιοσύνη, αξιοπρέπεια και ουσιαστική αλλαγή πορείας. **Και αυτό δεν θα χαριστεί από κανέναν· θα κερδηθεί με συλλογικό αγώνα.**

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΚΕΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΥΔΑΠ

Υ.Γ 1: Παραδείγματα της κοροϊδίας

- 14€ τον χρόνο η ελάφρυνση για εργαζόμενο με κατώτατο μισθό.
- 80€ τον χρόνο για μισθωτό με 1.000€ μεικτά.
- 20–30€ τον μήνα το «κίνητρο» για νέα ζευγάρια να κάνουν παιδιά.
- 37,5€ τον χρόνο η μείωση ΦΠΑ σε κατοικίες μικρών οικισμών.
- 31€ τον μήνα ανά κάτοικο από τη μείωση ΦΠΑ σε ακριτικά νησιά.
- Την ίδια στιγμή, οι ιδιοκτήτες με πάνω από 12.000€ εισοδήματα από ενοίκια κερδίζουν μείωση φόρου 10 μονάδων.

Υ.Γ. 2: Υπάρχουν, δυστυχώς, «συνδικαλιστές» που αντί να είναι η φωνή των εργαζομένων, έχουν μετατραπεί σε παπαγαλάκια της κυβέρνησης και του κόμματος της ΝΔ. Με στόμφο αναπαράγουν τα δελτία Τύπου του Μαξίμου, βαφτίζοντας τα ψίχουλα «ανάσα» και τις επικοινωνιακές εξαγγελίες «μεταρρυθμίσεις». Αντί να καλούν τους εργαζόμενους σε αγώνες για την ακρίβεια και την εργοδοτική αсуδοσία (νομοσχέδιο Κεραμέως), λιβανίζουν την εξουσία και πουλάνε αισιοδοξία εκεί που κυριαρχεί απόγνωση. Συνδικαλισμός της καρέκλας, που αντί να σπάει τα δόντια της ακρίβειας, μασάει τις καραμέλες που του πετάνε από την εξουσία και την εργοδοσία.